

Medlem og hans Parti: Hvorfor er det ærede Medlem og hans Parti ivrigt for Forholdstalsvalg til Folketinget, hvor det, som alting foreligger, kun kan tjene til at forhindre enhver Reform i Øjeblikket, hvor det kun kan være et akademisk Emne, et Agitationsnummer, hvor der vil gaa Aar, inden det bliver gennemført? Hvorfor er det ærede Medlem og hans Parti saa ivrige her, naar man bekæmper et andet Forslag, som ogsaa indeholder Forholdstalsvalg, og, vel at mærke, gør det paa den Maade, at alle det ærede Medlems Argumenter for Forholdstalsvalg blive fuldt og virkeligt Alvor, hvis det gennemføres. Ved det Forslag om lige og almindelig Valgret til Kommunerne, som foreligger, bliver der nemlig kun eet Kammer og kun een Vælgerklasse med Forholdstalsvalg, og hvert Kommuneraad bliver et Spejlbillede af Kommunens Befolkning, netop som det ærede Medlem kræver, at Folketinget skal være et Spejlbillede af Folket. Det bliver nu ikke helt, naar vi have et misvisende Spejlbillede ved Siden af, naar vi have Tokammersystemet, den samlede Rigsdag. Hvorfor modsætter det ærede Medlem, der i denne Sag er saa begejstret for Forholdstalsvalgmaaden, sig Gennemførelsen af et Lovforslag om almindelig kommunal Valgret med Forholdstalsvalg? Ogsaa derpaa vil jeg gerne have et klart og bestemt Svar. Jeg tror, at det vil have sin Betydning til at stille det ærede Medlems og hans Partis Standpunkt i denne Sag i den rette Belysning.

Dermed mener jeg at have udtalt, hvad jeg har at sige, og jeg forbeholder mig altsaa inden Afstemningen, hvis der er Enighed mellem Medforslagsstillerne, at tage Underændringsforslaget tilbage.

Fogtmann: Da den ærede Konseilspræsident begyndte sine Udtalelser om denne Sag ved denne Behandling, gjorde han det ved at udtale sig med en vis Tilfredshed om sin egen Stilling. Efterhaanden kom det til at gælde denne enkelte Sag, men fra Begyndelsen var der ingen, der kunde opfatte det anderledes, end at den højtærede Konseilspræsident ligesom lettede sit Hjerte ved at sige i Almindelighed, at det gik ham godt. Han talte om, hvorledes han havde begyndt, hvordan Vanskelighederne vare, hvordan han havde fremhævet visse Spørgsmaal, og hvordan det saa besværligt ud. Men nu syntes han efterhaanden, at det gik rigtig godt. Jeg skal ikke misunde den højtærede Konseils-

præsident hans Tilfredshed. Jeg tror, at han maa være meget beskedent anlagt, hvis han synes, at han i betydelig Grad har nærmet sig det Maal, som han angav, den Gang han for godt et Aar siden tiltraadte sin nuværende Stilling. Jeg synes ikke, det er Tilfældet. De store Spørgsmaal, han den Gang omtalte som dem, hvorpaa han vilde lægge Kræfter og Evner ind, f. Eks. den kommunale Valgret — jeg skal ikke nævne de andre, men vi kende dem alle —, ser jeg ikke, ere komne deres Løsning i betydelig Grad nærmere.

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at det er en anden Behandling, vi ere ved at forhandle. Der foreligger Ændringsforslag, Paragraffer og Lovens Tekst i det hele, men ikke andre Ting.

Fogtmann: Mine Bemærkninger ske i Tilknytning til faldne Udtalelser, som dog pleje at give Anledning til Meningsudvekslinger. Mine Bemærkninger knytte sig til en Udtalelse af Konseilspræsidenten, de to—tre første Sætninger i hans Tale i Gaar, saa at der er en Forbindelse mellem dem og denne Forhandling. For øvrigt vil der ogsaa være andre Lejligheder, hvor dette vil kunne komme frem.

Konseilspræsidenten siger saa, at nu synes han, Stillingen har bedret sig betydeligt, idet nu saa godt som alle ere enige om at slutte sig til hans principale Stilling. Dette foreligger, thi der er Ændringsforslag om at give Lovforslaget en saadan Affattelse, der giver den højtærede Konseilspræsident Anledning til at mene, at han har klaret sig godt, og at hans Ideer i Virkeligheden have vundet frem. Det have de ikke, det ved den højtærede Konseilspræsident saa godt som nogen, og det vide alle her i Tinget, at der er ikke faldet een Udtalelse her i Retning af, at Konseilspræsidenten havde Ret, da han begyndte denne Sag med sin Fordring om, at den skulde gribes an paa den og den Maade. Der er ikke een Udtalelse, der peger i Retning af, at Stillingen i den Henseende er forandret. Konseilspræsidenten har ikke gjort det, han synes at ville tillægge sig selv: overbevist Tinget om, at den Vej, han valgte, var den bedste. At vi ere komne til at standse ved en Afgørelse, som ligger meget nær ved den højtærede Konseilspræsidents, er en anden Sag. Det er begrundet, ikke i, at vi ere blevne overbeviste om, at Konseilspræsidenten havde Ret, men det ligger i, at vi